Sala de màquines per completar

El Girona focalitza l'interès al mig del camp, conscient que el necessita reforçar de manera imminent

Unzué té de moment dos migcampistes purs (Granell i Diamanka) i Borja García i Samu Saiz, dos mitjapuntes de talent

El Girona va tancar amb mitja dotzena de peces –el porter Juan Carlos, el defensa Maffeo, els mitjos Samu Saiz i Diamanka, l'extrem Jairo i el davanter Marc Gual– la primera tanda d'incorporacions, abans d'un parell de setmanes de treball sense integrar-ne cap més. Pendent d'una altra venda que donaria molt d'aire en el límit salarial, amb Pedro Porro com a candidat idoni per ofertes i caixet, hi ha una línia que reclama ajuda, i si pot ser de manera imminent. És el mig del camp, que necessita acabar-se de definir per més que dos dels fitxatges fets fins ara siguin d'aquesta línia.

El Girona ha perdut Pere Pons, un jugador referencial en les temporades del creixement del club en el futbol professional, que continuarà competint a primera amb l'Alavés. Tampoc hi són Douglas Luiz, un futbolista amb un perfil molt interessant per al pivot posicional i per qui l'Aston Villa ha pagat 17 milions d'euros, ni Aleix Garcia, que se n'ha tornat al Manchester City pendent d'una nova destinació. A les baixes d'aquest estiu, s'hi afegeix el fet que el Girona ja va perdre dues peces més al mig del camp ara fa un any. Rubén Alcaraz se'n va anar al Valladolid a mitja pretemporada, i David Timor va canviar el Girona pel Las Palmas –la seva marxa va coincidir amb el retorn de Douglas Luiz– després d'haver disputat ja dues jornades. Amb aquest context, tant Juan Carlos Unzué com l'àrea esportiva encapçalada per Quique Cárcel tenen assumit que reforçar la sala de màquines és imperatiu. De moment, l'equip blanc-i-vermell té en nòmina dos migcampistes clàssics, l'esquerrà Àlex Granell i el dretà Pape Diamanka, i dos mitjapuntes de talent com Borja García i Samu Saiz. Amb característiques diferents, tots quatre s'adapten a la posició d'interior. Tant Granell com Diamanka poden fer també de pivots fixos, tot i que no és on més acostumats estan a jugar, sobretot si és com a únic home d'enllaç entre els defenses i els interiors. De fet, el senegalès reconeix que prefereix jugar com a interior per tenir més arribada, especialitat que va exhibir el curs passat en el Numància (nou gols en la lliga).

El Girona necessita com a mínim un pivot per davant de la defensa. Les necessitats s'accentuarien encara més si hi hagués una altra baixa a la línia de mitjos, perquè tant Borja García –amb una clàusula de 7 milions d'euros– com Àlex Granell mantenen un punt d'incertesa penjat a l'esquena.

Les combinacionsEn plena fase de proves i esquemes de joc diferents, Unzué ha plantejat diverses fórmules al mig. En un 4-3-3, Àlex Granell ha jugat de pivot sol –també ho va fer Èric Montes, que ja no va viatjar a Manchester–. Granell també ha format un doble pivot amb Diamanka, i fins i tot amb Borja García.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 31-07-2019, Pàgina 2

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1644162-sala-de-maquines-per-completar.html